

STRPNOST

OŠ PREŽIHOVEGA VORANCA RAVNE NA KOROŠKEM
NOVEMBER 2020

Letošnja tema projekta, ki je potekal pod okriljem Izobraževalnega centra Eksena, je bil naslovljen **Z DRUGIMI RAVNAJ TAKO, KOT SI ŽELIŠ, DA BI DRUGI RAVNALI S TABO**. Vse je bilo vezano na **MEDNARODNI DAN STRPNOSTI**, ki ga vsako leto obeležujemo **16. 11.** To je poseben dan, ko ljudje po celem svetu nečemu namenimo dodatno pozornost, se o tem pogovarjamo, razmišljamo.

Pri različnih predmetih (SLOVENŠČINI, DOMOVINSKI IN DRŽAVLJANSKI KULTURI IN ETIKI, PRI ŠOLSKEM NOVINARSTVU IN GLEDALIŠKEM KLUBU, V OKVIRU ODDELČNIH SKUPNOSTI) smo namenili pozornost strpnosti, prijateljstvu in sodelovanju. Definirali smo strpnost, razmišljali o tem, kako smo strpni drug do drugega (tudi v korona času) ali do okolice, v kateri živimo (v šoli in doma), ustvarjali smo rime in krajša dramska besedila, pisali pismo, zbrali izjave ... Ustvarjali smo (v času pouka v šoli in zadnji mesec na daljavo) in veliko ustvarili. Nekaj učencev je fotografiralo jesensko naravo in z njihovimi fotografijami smo popestrili besedilni del. Tudi **glasbena točka** je nastala - **družinski projekt: Anej Gorenjak, LEPŠI BO SVET.**

<https://www.os-prezih.si/?p=14369>

Trenutno živimo v času, ko moramo biti še posebej strpni (doma, ko se otroci prebijajo skozi učno snov sami ali ob pomoči domačih ali ob sodelovanju z učitelji na daljavo; ko nam zataji tehnologija, ne moremo vzpostaviti povezav ...). Vezani smo na prostor v stanovanju, ne moremo se svobodno gibati niti globoko dihati svežega

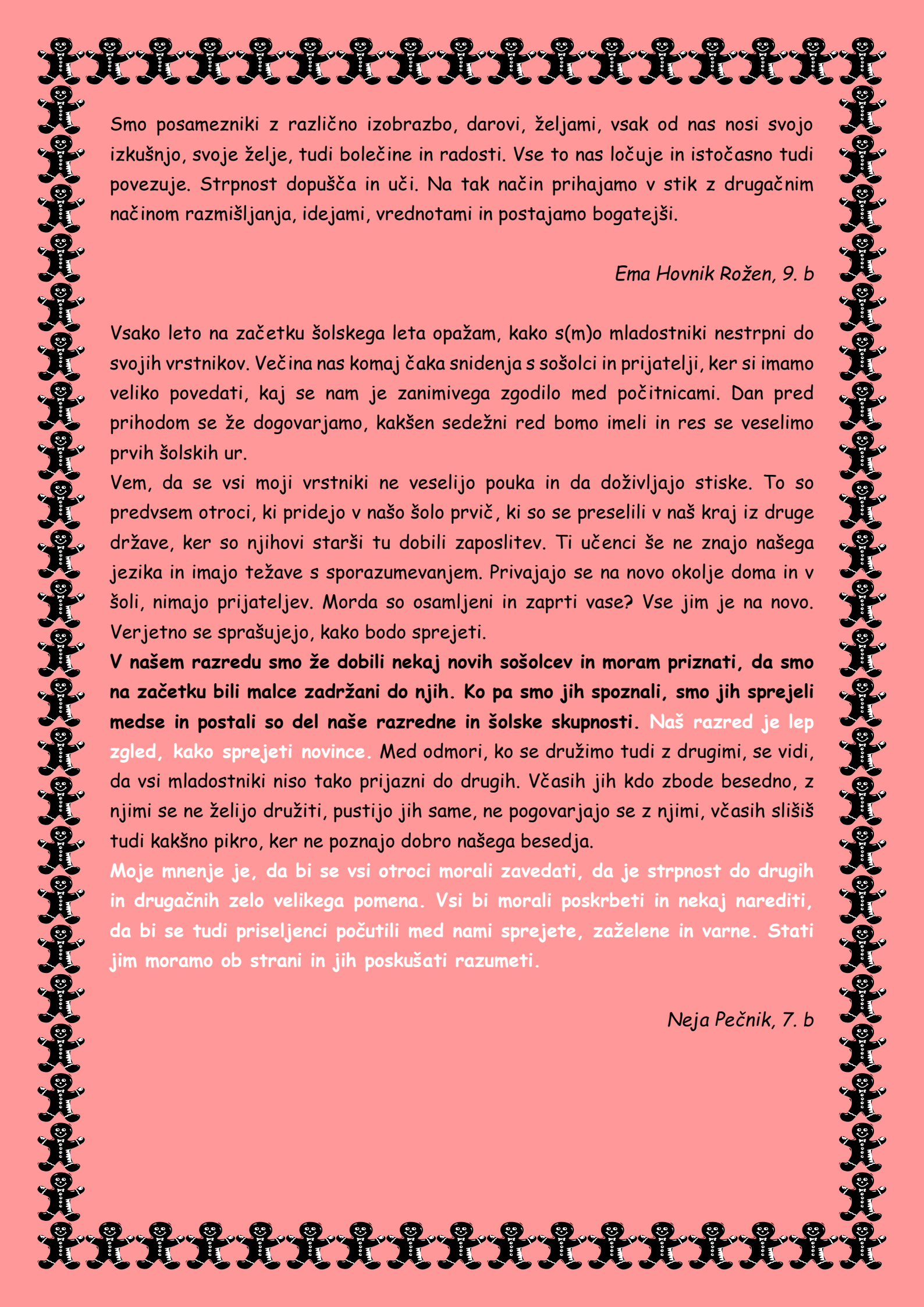
zraka, navezovati stikov ... Zaradi takšnih in drugačnih omejitev prihaja do vsakodnevnih stisk in nestrpnosti. Sprehodimo se po izboru del naših PREŽIHOVCEV.

Neža Ferk, 8. b

To, da smo strpni, pomeni, da smo potrpežljivi, umirjeni do ljudi, ki so drugačni, drugačni v mišljenju, videzu ter po kulturi. Vendar gledano objektivno smo tudi mi sami vedno drugačni, ker smo v svoji definiciji edinstveni in s tem drugačni od drugih. Zato je strpnost krepost, ki nas sooča v mirnosti, objektivnosti in je izziv našemu temperamentu, ozkoglednosti in čustvenosti. Ko se znajdemo v medosebnih odnosih, imamo vedno opraviti z drugačnostjo človekovega značaja, ki je velik izziv strpnosti. Zavedanje, da drugi ni drugačen, ampak nam je enak, je ključno za razvoj strpnosti.

Tia Aliesha Kranjc, 9. b

Smo posamezniki z različno izobrazbo, darovi, željami, vsak od nas nosi svojo izkušnjo, svoje želje, tudi bolečine in radosti. Vse to nas ločuje in istočasno tudi povezuje. Strpnost dopušča in uči. Na tak način prihajamo v stik z drugačnim načinom razmišljanja, idejami, vrednotami in postajamo bogatejši.

Emma Hovnik Rožen, 9. b

Vsako leto na začetku šolskega leta opažam, kako s(m)o mladostniki nestrpni do svojih vrstnikov. Večina nas komaj čaka snidenja s sošolci in prijatelji, ker si imamo veliko povedati, kaj se nam je zanimivega zgodilo med počitnicami. Dan pred prihodom se že dogovarjamo, kakšen sedežni red bomo imeli in res se veselimo prvih šolskih ur.

Vem, da se vsi moji vrstniki ne veselijo pouka in da doživljajo stiske. To so predvsem otroci, ki pridejo v našo šolo prvič, ki so se preselili v naš kraj iz druge države, ker so njihovi starši tu dobili zaposlitev. Ti učenci še ne znajo našega jezika in imajo težave s sporazumevanjem. Privajajo se na novo okolje doma in v šoli, nimajo prijateljev. Morda so osamljeni in zaprti vase? Vse jim je na novo. Verjetno se sprašujejo, kako bodo sprejeti.

V našem razredu smo že dobili nekaj novih sošolcev in moram priznati, da smo na začetku bili malce zadržani do njih. Ko pa smo jih spoznali, smo jih sprejeli medse in postali so del naše razredne in šolske skupnosti. Naš razred je lep zgled, kako sprejeti novince. Med odmori, ko se družimo tudi z drugimi, se vidi, da vsi mladostniki niso tako prijazni do drugih. Včasih jih kdo zbode besedno, z njimi se ne želijo družiti, pustijo jih same, ne pogovarjajo se z njimi, včasih slišiš tudi kakšno pikro, ker ne poznajo dobro našega besedja.

Moje mnenje je, da bi se vsi otroci morali zavedati, da je strpnost do drugih in drugačnih zelo velikega pomena. Vsi bi morali poskrbeti in nekaj narediti, da bi se tudi priseljenci počutili med nami sprejete, zaželeno in varne. Stati jim moramo ob strani in jih poskušati razumeti.

Neja Pečnik, 7. b

Erika Volker, 7. a

Neža Ferik, 8. b

Pred približno dvema mesecema smo dobili novo sošolko, a nastal je manjši problem, saj ni znala govoriti slovensko in tudi angleško ne veliko. Prvi mesec smo se ji posebej posvetili, ji razkazali šolo in komunicirali preko prevajalnika. Vsi smo bili strpni. Ko sem jo opazovala, sem se spomnila, kako je bilo meni, ko sem v 3. razredu prišla v novo okolje. Nikogar nisem poznala. Bilo mi je neprijetno, dokler nisem spletla prijateljskih vezi. Upam, da se sošolka Ermira pri nas v redu počuti in ji je tukaj všeč.

Špela Preglav, 8. a

Želela bi, da drugi z mano ravnajo spoštljivo in prijazno, tako kot midve s Špelo strpno ravnava z našo novo sošolko. To delava, ker se zavedava, da ni lahko kar priti v neko tujo državo, kjer ne znaš jezika in te nihče ne razume, po možnosti se ti še posmehujejo. Tako obnašanje je zame nezrelo in zelo neprimerno. Pri nas se to ni zgodilo, saj smo jo vsi lepo sprejeli, čeprav jo težko razumemo, ker je s Kosova. S Špelo se trudi, da bi jo naučili slovenščine. Gre ji kar dobro. Kmalu bo prava Slovenka, saj kaže neizmerno voljo do učenja.

Emā Homan, 8. a

Jaz spoštujem vsakega posameznika in vsakomur rad priskočim na pomoč, če le morem. Posebej rad pomagam priseljencem, ker sem nekoč tudi sam bil v tej vlogi in mi je prišla prav vsaka prijazna beseda. Prav je, da vsakega posameznika sprejmemo za svojega, četudi ne zna našega jezika.

Edin Okanović, 9. b

Neža Ferk, 8. b

Želim si, da bi drugi ravnali z mano tako strpno, kot jaz ravnam z njimi. Sama nisem vedno strpna, še posebej ne, kadar čakam na oceno ali če moram predolgo koga čakati. V šoli si večkrat skačemo v besedo. Marsikdaj postane kdo od sošolcev nestrpen, če ne dobi takoj zapiskov ...

Ivana Gašić, 9. a

Pri nogometu ima poseben pomen ekipna strpnost (med igralci in trenerjem), da lahko nemoteno treniramo. Ker imamo v moštvu priseljence, prihaja včasih do napetosti, ker jim na nekaterih tekmah ne dovolijo sodelovati. Primer strpnosti je tudi ta, da imamo samo eno žogo, za katero se bori 22 igralcev. Če želimo igrati korektno, moramo v sebi imeti veliko mero strpnosti. Le tako se lahko razidemo v duhu miru.

Aljaž Brankovič, 9. b

Bila sem v 1. razredu, ko sem začela trenirati atletiko. Prvi dan nisem nikogar poznala, zato sem ravnala strpno. Do njih sem se vljudno obnašala, saj sem želela, da bodo tudi oni taki do mene. Hitro so me sprejeli v svojo družbo. Z vsemi imam zdaj dober prijateljski odnos.

Lia Lužnik, 9. a

Tako kot moramo biti strpni do ljudi, moramo biti strpni do živali in narave. Živim izven mesta, v vasi Strojna. Moje življenje je tesno povezano z naravo. Skrbim za domače živali in vsak dan delam v naravi. Vem, da moram biti prijazen do vseh živih bitij, ne le do človeka. Kadar je katera naša žival nemirna ali ne uboga, je ne smem pretepati, ampak moram pokazati do nje strpnost, saj so navajene na človeški dotik. Če bomo mi strpni do svoje okolice, se nam bo dobrota tudi vrnila.

Žiga Šapek, 9. b

Erika Volker, 7. a

Pomembno se mi zdi strpno spodbujanje in vključevanje invalidov v družbo, da lahko sodelujejo pri vsakdanjih dejavnostih in igrajo v življenju enako vlogo kot njihovi soljudje, ki s(m)o zdravi. Potrudimo se in bodimo strpni do ljudi v družbenih dejavnostih, v javnih prevoznih sredstvih, v knjižnicah, pri zdravstveni oskrbi, v medosebnih odnosih ... Če se bomo ravnali po načelu strpnosti na vsakem koraku, bo svet lahko prav lep.

Matej Petek, 9. b

NE STORI DRUGEMU, ČESAR NE ŽELIŠ, DA ON NAREDI TEBI

Bilo je vsakdanje šolsko jutro. Nekateri sošolci so bili v šoli že pred mano. Z njimi sem se pogovarjal do zvonjenja za pouk. Minili sta dve šolski uri in napočil je čas za malico. Kot vedno smo se postavili v vrsto in si postregli. Odšel sem na stranišče. Na hodniku sem opazil učenca, ki sta se pretepala. Okoli njiju je bil kup drugih učencev. Šel sem pogledat, kaj se dogaja. Videl sem, da je bil pretep grob. Razmišljal sem, zakaj sta se stepla, in ugotovil, da nekdo ni bil strpen. Raje sem se umaknil, saj tega nisem mogel gledati. Čez nekaj časa sem spet odšel pogledat, kaj se dogaja, saj me je skrbelo, da bi se učencema kaj hudega zgodilo. Videl sem, da se je pretep končal. Ampak eden od njiju se je norčeval iz drugega. Spet sta si skočila v lase. Zazvonilo je in vsi smo odšli nazaj v učilnice. Po pouku sem odšel domov. Pred šolo sem ponovno zagledal dva pretepajoča se učenca. Nisem se želel vpletati in sem raje odšel stran.

Kasneje sem razmišljal, ali sem naredil prav, ker nisem nikomur povedal za pretep. Ker sem sam mirne narave in nikomur ne bi storil nič žalega, sem bil ob pogledih na njun pretep žalosten. Spraševal sem se, kaj imajo od tega, ko se pretepajo. Ali jih nič ne skrbi, da bodo komu škodovali? Na svetu bi se morali ljudje imeti radi, biti strpni drug do drugega, ne pa biti nesramni in grobi. Sam nikoli nikomur ne bi škodoval in želim ter upam, da ne bo nikoli kdo škodoval meni.

Tevž Slatinšek, 7. b

Če nekoga udariš, želiš, da te udari nazaj. Če te nekdo namerno užali, želiš slišati takšne besede. V tej smeri dandanes ne razmišlja prav dosti ljudi. Vsi le rečemo ali naredimo nekaj, nato pa šele čez nekaj časa ugotovimo, kaj se je zgodilo in kako se lahko nekdo počuti. Lahko se tega zavedamo in smo dovolj pogumni, da se mu opravičimo, lahko pa svojo napako tiščimo v sebi in jo poskušamo pozabiti. V primeru, da se ne opravičimo, bomo imeli slabo vest in nekdo bo prizadet. Na tehtnici je torej naše slabo počutje, prizadeta oseba in nekaj poguma ter dober odnos. Vsak se sam odloči, kaj je lažje.

Z drugimi ravnaj tako, kot želiš, da bi drugi ravnali s tabo. Kar daš, to dobiš. Je kot preprosta enačba, pri kateri moraš predvideti rezultat.

Anja Rožen, 7. a

Strpnost nas povezuje. Z njo pokažemo spoštovanje do drugih oseb in danes je velik izziv vsem državam na svetu. Vsak dan lahko v poročilih zasledimo, kako nekatere države migrante sprejemajo, drugi jih preganjajo. Prebivalci jih nočejo sprejeti v svoje okolje. Če želimo imeti dober odnos s človekom, moramo biti strpni. Moramo ga sprejemati takšnega, kot je, z vsemi njegovimi pozitivnimi in negativnimi lastnostmi. Biti moramo potrpežljivi do drugačnosti, človeku moramo znati stopiti naproti in mu dati priložnost, da se nam pokaže v vsej svoji enkratnosti. Družbeno je strpnost povezana s človekovimi pravicami, kar narekuje, da smo strpni in spoštujemo drugače misleče, drugače verujoče, drugo raso, nasproten spol, druge generacije.

Anej Serec, 6. c

Želim si, da bi bili vsi ljudje prijatelji. Bilo bi lepo, da se ne bi sovražili, da se ne bi norčevali iz drugih in da se ne bi kregali. Bilo bi lepo, da bi bil na svetu mir in bi si pomagali med seboj. Lepo bi tudi bilo, če ne bi bilo toliko revščine, da bi imeli čim manj prijateljev, ki živijo v pomanjkanju.

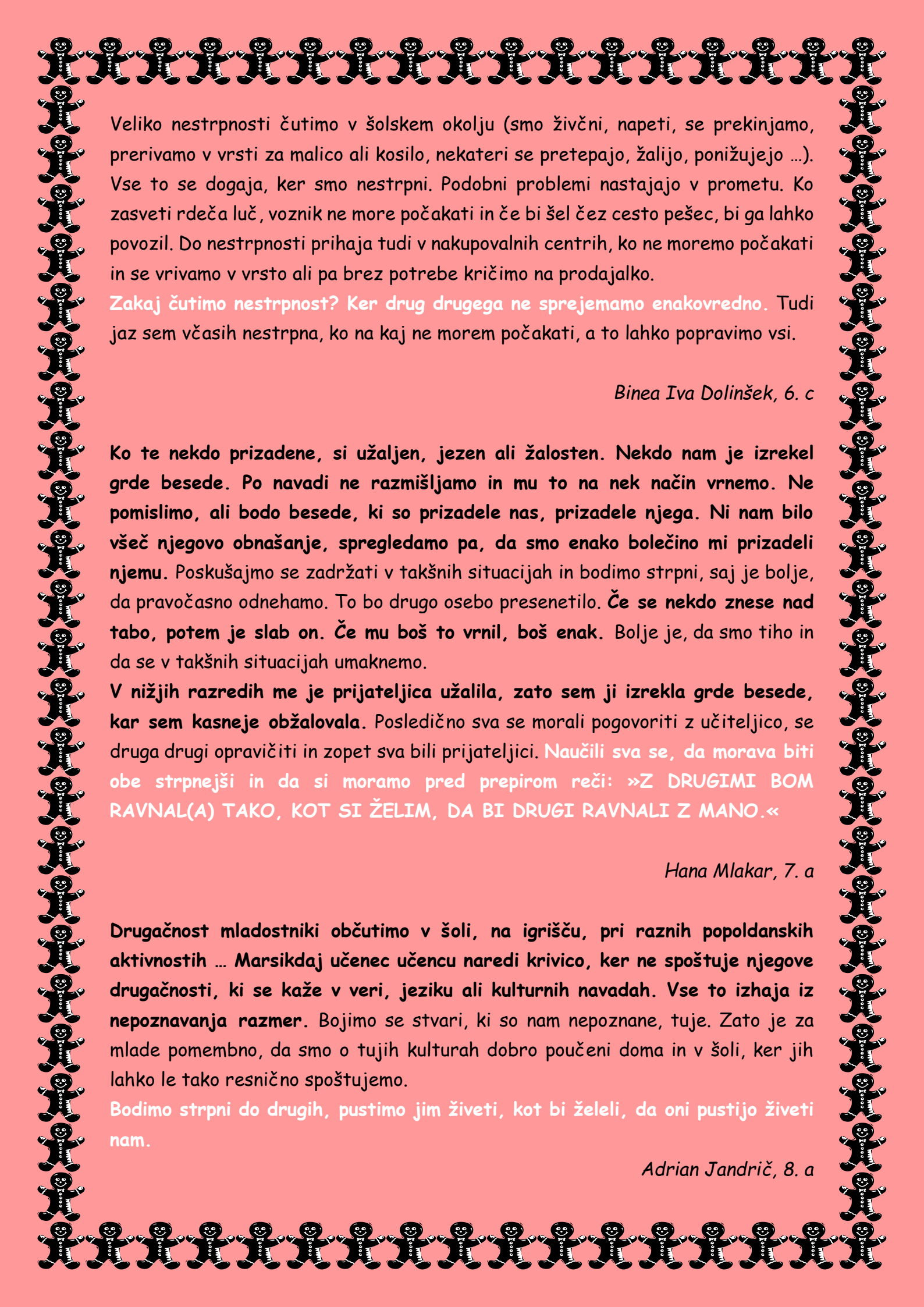
Pri nas doma je osem otrok. Dostikrat si skočimo v lase, če ima kdo med nami slab dan. Takrat nam ni lepo in nihče se ne počuti dobro, ker nam starši potem naložijo kazen. Kadar je kateri žalosten ali je komu hudo, si med seboj pomagamo in potolažimo drug drugega. Potem nastopijo srečni trenutki in steče mirna igra.

Tudi v šoli imam(o) dobre in slabe dni. Imam veliko dobrih prijateljev, posebej tri najboljše prijateljice (Tiso, Živo in Ivano), s katerimi si v stiski vedno pomagamo, čeprav se včasih zbadamo (seveda ne na žaljiv način). Zato bom prijazna in strpna do vseh ljudi, želim pa si, da bodo tudi drugi takšni do mene.

Sara Gorenšek, 6. c

Žal v družbi prevečkrat prihaja do nesoglasij, neupoštevanja in prepиров. In ta nestrpnost lahko družbo, posameznika ali državo popelje v pravo katastrofo, to je vojno. Vsakdo se mora naučiti biti strpen, saj se z nestrpnostjo ne pride daleč.

Daša Šopar, 7. b

Veliko nestrpnosti čutimo v šolskem okolju (smo živčni, napeti, se prekinjamo, prerivamo v vrsti za malico ali kosilo, nekateri se pretepajo, žalijo, ponižujejo ...). Vse to se dogaja, ker smo nestrpni. Podobni problemi nastajajo v prometu. Ko zasveti rdeča luč, voznik ne more počakati in če bi šel čez cesto pešec, bi ga lahko povozil. Do nestrpnosti prihaja tudi v nakupovalnih centrih, ko ne moremo počakati in se vrivamo v vrsto ali pa brez potrebe kričimo na prodajalko.

Zakaj čutimo nestrpnost? Ker drug drugega ne sprejemamo enakovredno. Tudi jaz sem včasih nestrpna, ko na kaj ne morem počakati, a to lahko popravimo vsi.

Binea Iva Dolinšek, 6. c

Ko te nekdo prizadene, si užaljen, jezen ali žalosten. Nekdo nam je izrekel grde besede. Po navadi ne razmišljamo in mu to na nek način vrnemo. Ne pomislimo, ali bodo besede, ki so prizadele nas, prizadele njega. Ni nam bilo všeč njegovo obnašanje, spregledamo pa, da smo enako bolečino mi prizadeli njemu. Poskušajmo se zadržati v takšnih situacijah in bodimo strpni, saj je bolje, da pravočasno odnehamo. To bo drugo osebo presenetilo. **Če se nekdo znese nad tabo, potem je slab on. Če mu boš to vrnil, boš enak.** Bolje je, da smo tiho in da se v takšnih situacijah umaknemo.

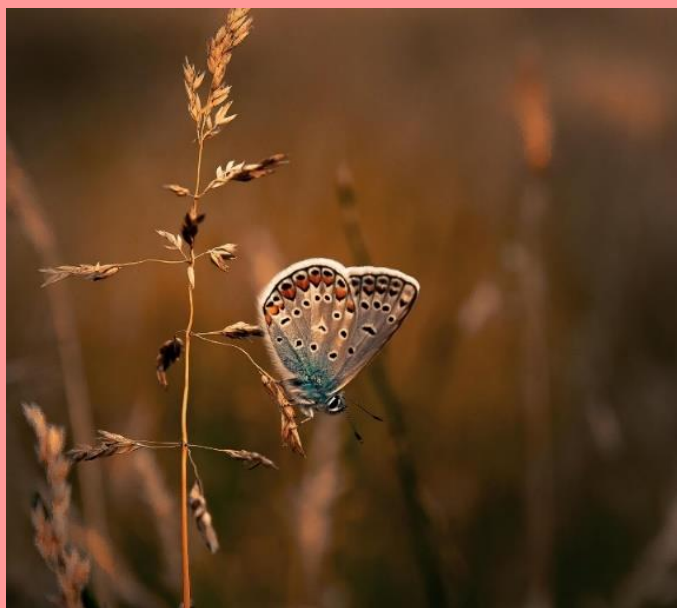
V nižjih razredih me je prijateljica užalila, zato sem ji izrekla grde besede, kar sem kasneje obžalovala. Posledično sva se morali pogovoriti z učiteljico, se druga drugi opravičiti in zopet sva bili prijateljici. **Naučili sva se, da morava biti obe strpnejši in da si moramo pred preprirom reči: »Z DRUGIMI BOM RAVNAL(A) TAKO, KOT SI ŽELIM, DA BI DRUGI RAVNALI Z MANO.«**

Hana Mlakar, 7. a

Drugačnost mladostniki občutimo v šoli, na igrišču, pri raznih popoldanskih aktivnostih ... Marsikdaj učenec učencu naredi krivico, ker ne spoštuje njegove drugačnosti, ki se kaže v veri, jeziku ali kulturnih navadah. Vse to izhaja iz nepoznavanja razmer. Bojimo se stvari, ki so nam nepoznane, tuje. Zato je za mlade pomembno, da smo o tujih kulturah dobro poučeni doma in v šoli, ker jih lahko le tako resnično spoštujemo.

Bodimo strpni do drugih, pustimo jim živeti, kot bi želeli, da oni pustijo živeti nam.

Adrian Jandrič, 8. a

Erika Volker, 7. a

Želel bi, da drugi tudi z mano ravnajo strpno, da mi pomagajo, so prijazni, vljudni ... Kaj mi to pomeni? Če česa ne zmorem ali ne znam, da so mi v pomoč in me podpirajo ter mi pomagajo. Ni mi všeč, če se ljudje pretepajo in niso spoštljivi. To, da drugi ravnajo z mano tako, kot si želim, lahko dosežem le na način, da se tudi sam primerno obnašam do njih.

Manuel Petrović, 8. a

Spomnim se dogodka izpred let, ko sem se šel cepit. Bil sem zelo nervozen in ne bom pozabil, kako je bil moj oče takrat strpen in me miril.

Blaž Perger, 9. a

Erika Volker, 7. a

Kako STRPNI smo (tudi v času EPIDEMIJE) drug do drugega, kako doživljamo dneve, o čem razmišljamo in kaj si želimo?

Bil je prvi teden šole na daljavo. Zjutraj sem vstal in se začel učiti. Moj oče je bil takrat doma. Tisti prvi dan, torej v ponedeljek, Arnes strežniki niso delovali tako, kot bi morali. Sprva se nisem zmenil, a postajal sem nervozen. Začel sem kričati in se obremenjevati. Oče je bil strpen in se ni razburjal tako kot jaz, naenkrat se je tudi on vznemiril. Spet se je umiril in poskušal to prenesti name, a mu ni najbolje uspevalo. Tako sem bil jezen, da ga sploh nisem poslušal, kaj mi je govoril. Oče je bil potrpežljiv in mi večkrat razložil isto stvar. Nato sem se končno umiril. Zdaj vem, da nisem bil potrpežljiv, čeprav sem vedel, kako deluje sistem. Iz tega sem se veliko naučil.

Jernej Isak, 8. a

Upam, da čimprej najdejo zdravilo in da s svojim znanjem kdaj svetu povrnem dobra dejanja ljudi, ki se danes trudijo za vse nas.

Lena Gerdej, 8. a

Osebnost se mi zdi, da je strpnost zelo podcenjena in pomembna vrлина. Sama nisem in nikoli nisem bila dovolj strpna. Vem, da to ni prav, zato se poskušam popraviti. Če si strpen do drugih in jih poslušáš, jih tudi bolje razumeš. Po moje bi morali biti vsi strpnejši do ljudi, ki so drugačni od nas. Ta vrлина je še posebej pomembna v šoli. Ne smemo si skakati v besedo in moramo dovoliti sogovorniku, da zagovarja svoje stališče. Pomembno je, da smo strpni tudi v družini in se poslušamo. Pomanjkanje strpnosti se je pred kratkim pokazalo na protestih, ki so se odvijali na ljubljanskih ulicah, ko so ljudje pokazali svojo nestrpnost in nestrinjanje z vladnimi ukrepi.

Neža Šuler, 9. a

Bolj sem začel ceniti zdravje in upoštevam pravila obnašanja, ki so predpisana, ker želim, da se korona umakne in nam pusti normalno živeti. V tem času moramo biti doma še posebej strpni drug do drugega, si pomagati, prav tako je pomembno sodelovati s sošolci, da ohranimo stike, čeprav le preko različnih omrežij. Paziti moramo nase in na svoje bližnje in naj bo to na vseh relacijah.

Luka Skledar, 8. a

Strpnost je vrлина, ki jo marsikdo res ceni. Učitelji pri učencih, starši pri otrocih in seveda obratno. Vsakemu otroku jo starši poskušajo vbiti v glavo. Vsi smo slišali te izpovedi: »Kaj če bi kdo to počel tebi?« Ali da ti nikoli ne uide izjava: »Z drugimi ravnaj tako, kot želiš, da bi drugi ravnali s tabo.« Človeška bitja že podzavestno pričakujemo, da se z nami dobro ravna, če smo do bližnjega tudi sami dobri. V nasprotnem primeru v sebi začutimo tesnobo in občutek nerazumevanja. Torej, če smo mi strpni do drugega, pričakujemo, da bo on strpen do nas. A to se zelo pogosto ne zgodi. Dober primer so verjetno učitelji, ki pogosto kažejo največje potrpljenje in visoko stopnjo strpnosti na svetu, da ne vržejo učencev skozi vrata (seveda pred korona krizo). Ta krizni čas pa je prinesel v družbo veliko preizkušenj naše strpnosti: biti moramo doma, čeprav bi se raje družili; nositi moramo masko, čeprav bi lažje dihali brez nje; spletne učilnice se občasno rušijo in linije naših komunikacij ne delujejo ... Ampak ostati moramo strpni in upoštevati ukrepe, saj če ne bomo strpni in bomo kršili odloke, se bo kriza še zavlekla.

Maja Mager, 9. a

Neža Ferk, 8. b

Strpnost je pomembna v našem življenju. Če do nekoga nismo strpni, ga lahko prizadenemo. Tudi sami si ne želimo, da bi kdo prizadel nas, še posebej v teh težkih časih, zato se do drugih obnašamo tako, kot si želimo, da bi se oni obnašali do nas. Torej, pomagajmo si, da bo ta korona čas hitreje minil.

Ana Ramšak, 8. a

Ravne na Koroškem, počitniški dan v oktobru 2020

Pozdravljeni!

Zaradi korona virusa se je naše življenje zelo spremenilo. Spet skorajda ne smemo hoditi na prosto, omejeni smo na svoja stanovanja in hiše. Prav zato smo začeli ceniti vsakdanje stvari, ki smo jih počeli pred tem časom, kot so druženja s prijatelji, učenje v šoli ... **začeli smo bolj ceniti svoje zdravje**, saj okužbe dan za dnevom naraščajo. Čeprav se trudimo biti strpni do bližnjih, včasih vendarle naraste napetost med nami, kar je razumljivo. Trudim se negovati prijateljske vezi, a težko je, ker nimamo živega stika in se ne moremo družiti. Najbolj si želim, da ta nori čas čim prej mine in bomo lahko normalno zaživel, se objeli. Verjetno si tega ne želim le jaz, ampak tudi vi.

Lepo vas pozdravljam.

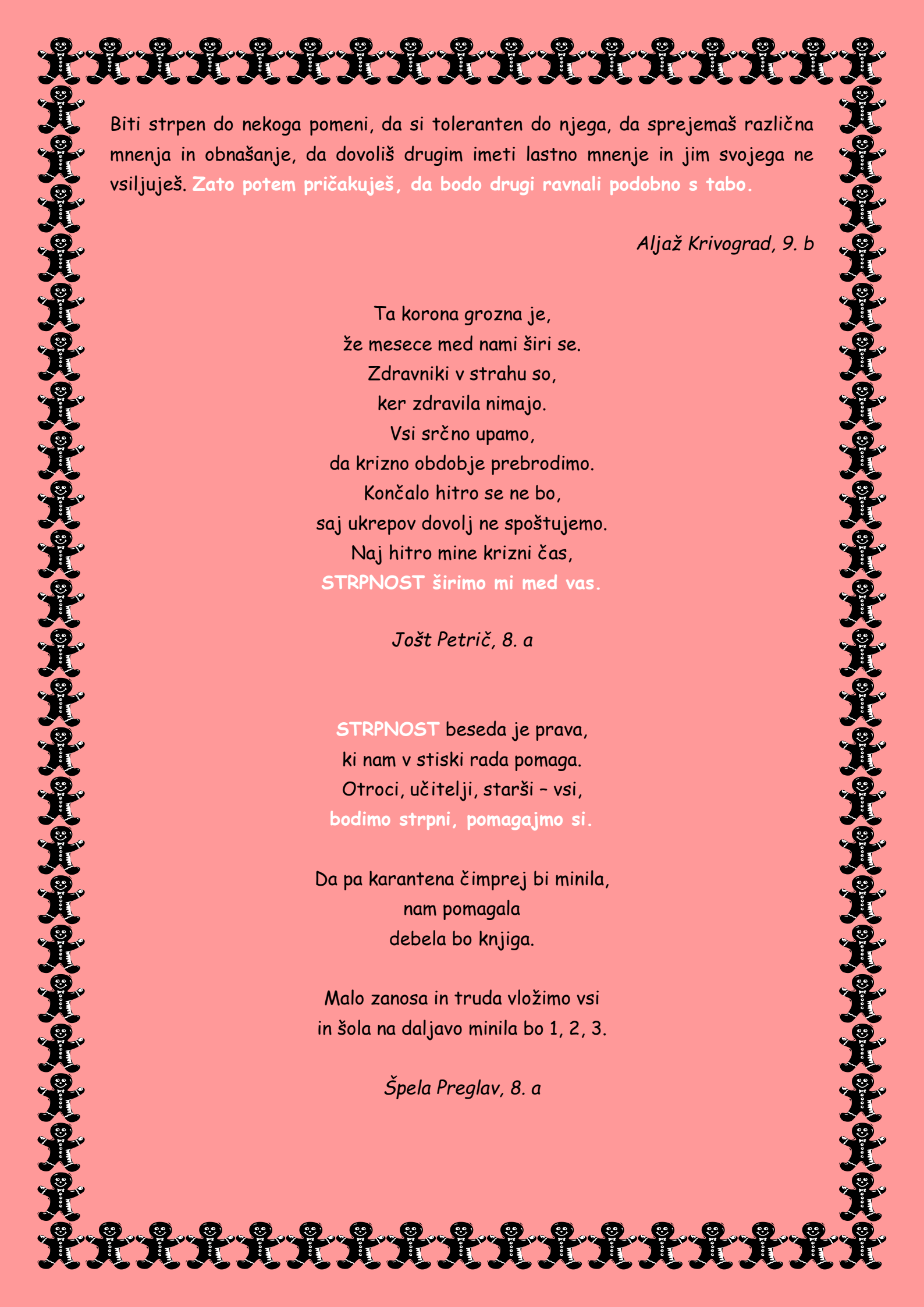
Benjamin Kolenc Fajt, 8. b

KORONA, spravila nas boš v temo,
dosti te imamo,
kvariš nam življenja,
ne želimo si bolezn in trpljenja.
Šola od doma dolgočasi nas,
zato pri miru pusti nas.

Raje strpnost raztrosi med ljudi,
da polepšamo si jesenske dni!

Fotografija in pesem: Neža Ferk, 8. b

Biti strpen do nekoga pomeni, da si toleranten do njega, da sprejemaš različna mnenja in obnašanje, da dovoliš drugim imeti lastno mnenje in jim svojega ne vsiljuješ. Zato potem pričakuješ, da bodo drugi ravnali podobno s tabo.

Aljaž Krivograd, 9. b

Ta korona grozna je,
že mesece med nami širi se.
Zdravniki v strahu so,
ker zdravila nimajo.
Vsi srčno upamo,
da krizno obdobje prebrodimo.
Končalo hitro se ne bo,
saj ukrepov dovolj ne spoštujemo.
Naj hitro mine krizni čas,
STRPNOST širimo mi med vas.

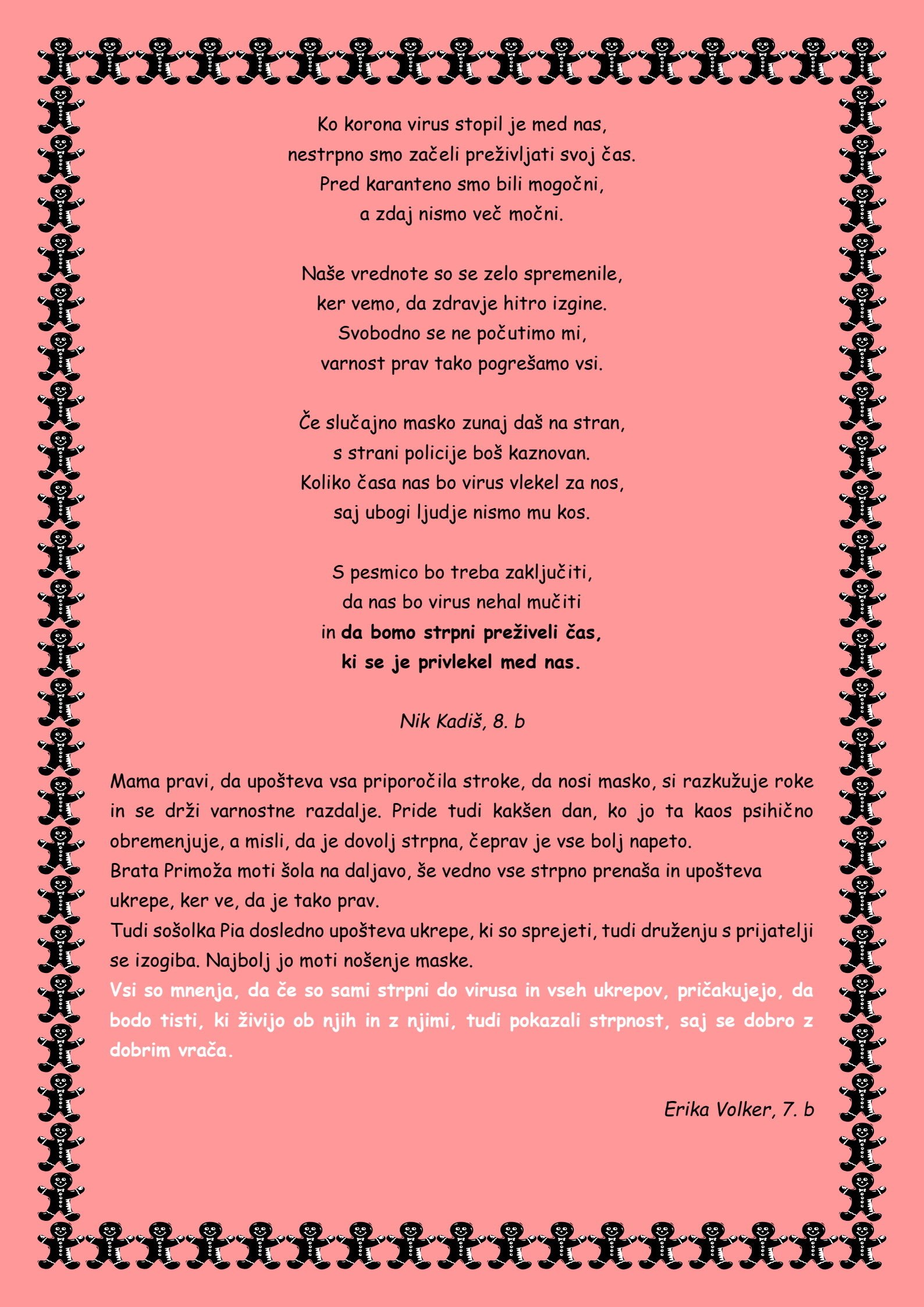
Jošt Petrič, 8. a

STRPNOST beseda je prava,
ki nam v stiski rada pomaga.
Otroci, učitelji, starši - vsi,
bodimo strpni, pomagajmo si.

Da pa karantena čimprej bi minila,
nam pomagala
debela bo knjiga.

Malo zanosa in truda vložimo vsi
in šola na daljavo minila bo 1, 2, 3.

Špela Preglav, 8. a

Ko korona virus stopil je med nas,
nestrpno smo začeli preživljati svoj čas.
Pred karanteno smo bili mogočni,
a zdaj nismo več močni.

Naše vrednote so se zelo spremenile,
ker vemo, da zdravje hitro izgine.
Svobodno se ne počutimo mi,
varnost prav tako pogrešamo vsi.

Če slučajno masko zunaj daš na stran,
s strani policije boš kaznovan.
Koliko časa nas bo virus vlekkel za nos,
saj ubogi ljudje nismo mu kos.

S pesmico bo treba zaključiti,
da nas bo virus nehal mučiti
in da bomo strpni preživeli čas,
ki se je privlekel med nas.

Nik Kadiš, 8. b

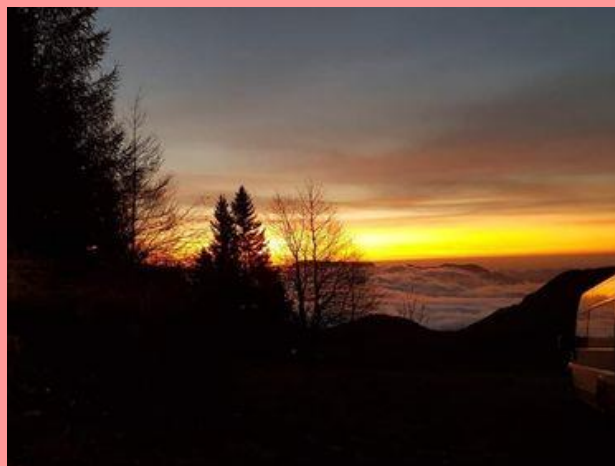
Mama pravi, da upošteva vsa priporočila stroke, da nosi masko, si razkužuje roke in se drži varnostne razdalje. Pride tudi kakšen dan, ko jo ta kaos psihično obremenjuje, a misli, da je dovolj strpna, čeprav je vse bolj napeto.

Brata Primoža moti šola na daljavo, še vedno vse strpno prenaša in upošteva ukrepe, ker ve, da je tako prav.

Tudi sošolka Pia dosledno upošteva ukrepe, ki so sprejeti, tudi druženju s prijatelji se izogiba. Najbolj jo moti nošenje maske.

Vsi so mnenja, da če so sami strpni do virusa in vseh ukrepov, pričakujejo, da bodo tisti, ki živijo ob njih in z njimi, tudi pokazali strpnost, saj se dobro z dobrim vrača.

Erika Volker, 7. b

Mija Špenger, 9. b

**DRAMSKA BESEDILA, NASTALA V OKVIRU GLEDALIŠKEGA KLUBA
Z DRUGIMI RAVNAJ TAKO, KOT TI ŽELIŠ, DA BI DRUGI RAVNALI S TABO**

GA SPREJMEMO ALI NE?

UČITELJICA (*vstopi v razred skupaj z novim učencem*): Pozdravljeni, učenci. To je vaš novi učenec. Kar sam se vam bo predstavil.

HARIS (*prestrašeno, tiho in počasi*): Sem Haris. Star sem 12 let. Prihajam iz Bosne in Hercegovine.

UČITELJICA: Želim, da ste z njim prijazni in mu pomagate. Slabo govori in razume slovensko, zato bo potreboval vašo pomoč.

UČENCI (*v en glas*): Seveda!

Šolski zvonec zazvoni, odmor.

JURE (*šepetaje proti Niku*): Poglej, kakšen je pa kakšno frizuro ima. Ta že ne bo moj prijatelj.

NIK (*hihitaje odvrne*): Pa kako je oblečen. Niti slovensko ne zna. Tega že ne bomo sprejeli v našo družbo.

NEŽA (*jezno*): Lahko nehata! Ne bodita nesramna.

SARA (*sliši pogovor in se pridruži*): Pomagati mu moramo. Težko mu je, nikogar ne pozna.

JURE (*zamahne z roko*): Vi mu kar dajte, jaz mu že ne bom. (*Hoče oditi.*)

SARA (*ga za roko povleče nazaj in ga spomni*): Jure, ne pozabi, kako je bilo tebi, ko si lani prišel k nam.

NEŽA: No, kako si se počutil?

JURE (*zajeclja*): Ni bilo lahko.

NIK: Res je, veliko si prejojkal. Spomni se. Harisu moramo pomagati.

JURE (*prikima*): Tako je. Pojdimo in se spoznajmo.

NEŽA IN SARA (*veselo*): Pojdimo!

Tiara Fortek, 7. b

SPREJEMANJE

Lina in Taja se srečata po pouku na šolskem hodniku.

TAJA: Živijo, Lina!

LINA: Hej!

TAJA: Hotela sem te vprašati, če se strinjaš, da gre Petra danes z nama na kosilo.

LINA: Ooooo, ne spet ona! Sem ti rekla, da mi gre na živce, ne prenesem je.

TAJA (jezno): Pa saj ji sploh nisi dala prilike, sploh je ne poznaš!

LINA: Ma, vseeno. Ne prenesem oseb, ki niso "domačinke".

TAJA (se čudi): Kako to, da si takšna?

LINA: Eh, takšna pač sem.

TAJA (zaskrbljujoče): Si kdaj pomislila, kako bi bilo tebi, če bi prišla v novo okolje?

LINA (brezsrčno): Ne razmišljam o tem, itak me imajo vsi radi.

TAJA: Moraš se naučiti postaviti na mesto drugih ljudi, ne pa da misliš samo nase.

LINA: No, mogoče ji dam priliko in OK, naj gre z nama jest.

TAJA: No, super, zelo mi je všeč, da ji boš dala priložnost. Veš, poleg nas živijo različni ljudje, ki si zaslužijo priložnosti.

LINA: No, OK, prav imaš.

TAJA (veselo): Vidiš, si na dobri poti, da se naučiš strpnosti in sprejemanja.

Zara Kumer, 9. b

Mija Špenger, 9. b

**Z DRUGIMI RAVNAJ TAKO, KOT SI ŽELIŠ,
DA BI DRUGI RAVNALI S TABO**

Jaka (*pride na pogovor za službo*): P-p-pozdravljeni.

Miha (*vodja podjetja*): Živijo, kako smo danes?

Jaka: V-v-v redu.

Miha: Gospod, prosim, prenehajte jecljati.

Jaka: V-v-verjemite, č-če b-bi l-l-lahko, b-bi n-nehaj.

Miha (*ga grdo pogleda*): No, prav. Povejte mi, Jaka, kakšne so vaše izkušnje?

Jaka: D-d-delal s-s-sem ...

Miha (*ga prekine*): Oprostite gospod, tako ne bo šlo, nisem dolžan poslušati tega jecljanja. Prosim, zapustite sobo.

Jaka (*žalostno*): S-s-se o-opravičujem, n-n-na s-s-sv-i-idenje.

5 let kasneje ...

Miha izgubi službo in Jaka odpre svoje podjetje.

Miha (*gre na pogovor za službo, stopi v sobo in zagleda Jaka*): Ti?!

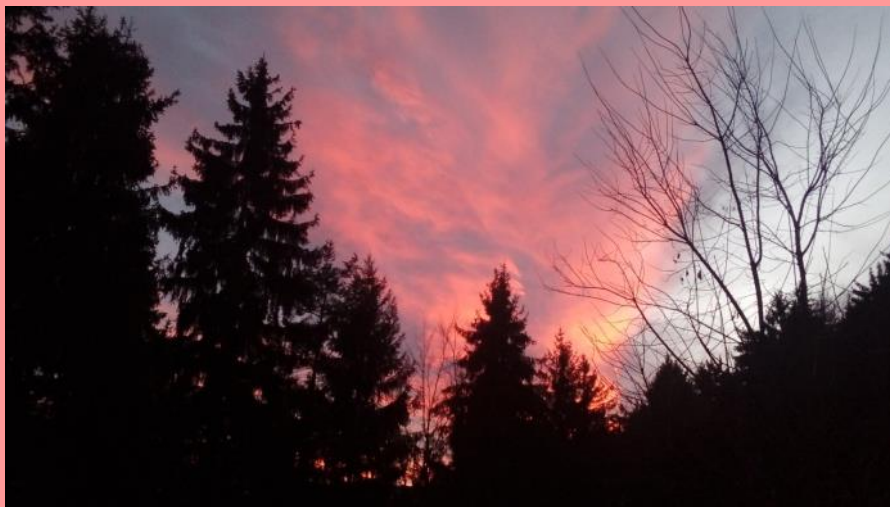
Jaka: P-p-pozdravljen M-m-miha!

Miha: Res mi je žal za tisto pred 5 leti.

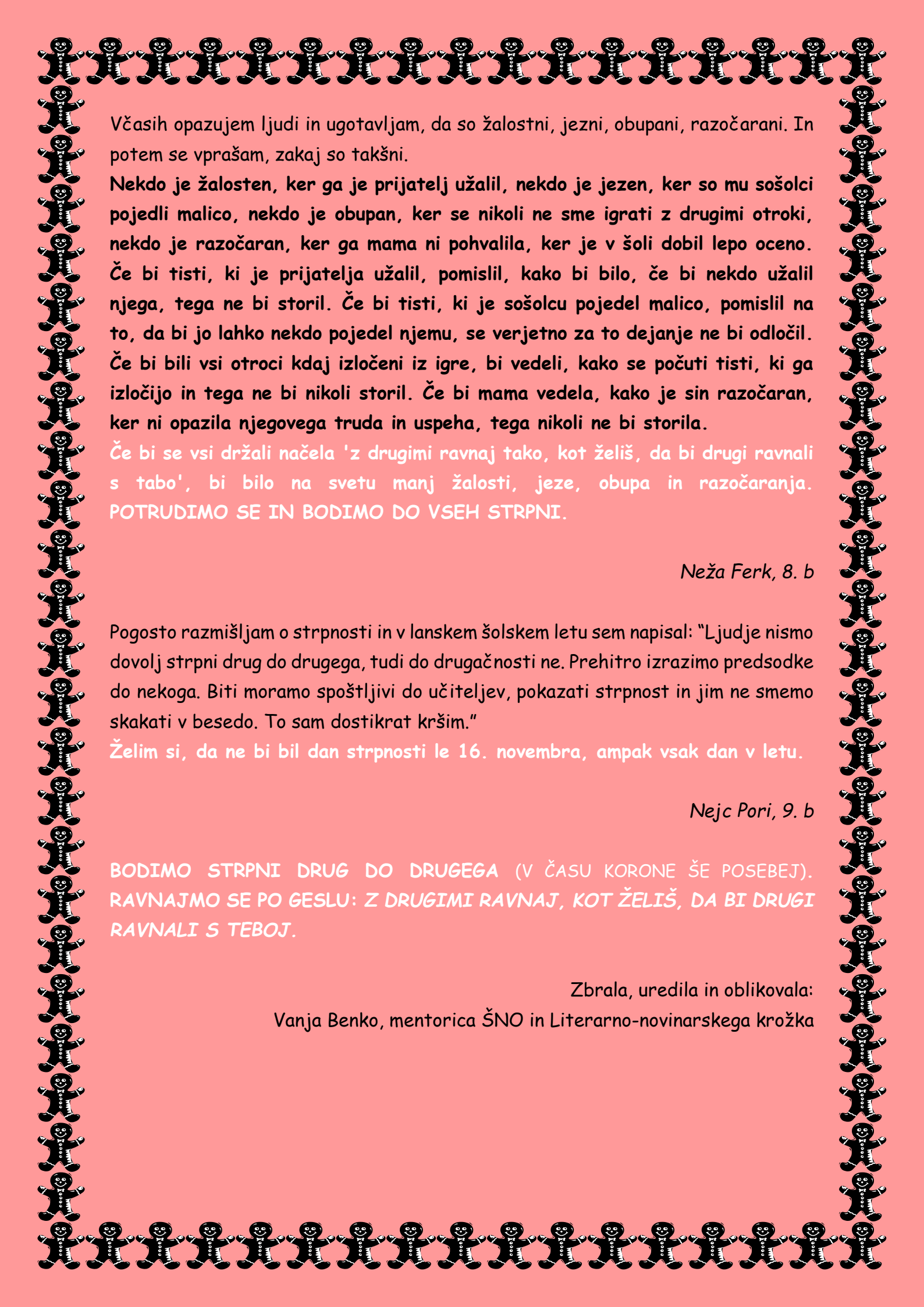
Jaka: O-oprosti, a-a-ampak r-res n-ne i-iščemo u-uslužbencev, k-ki n-niso ss-strpni z-z l-ljudmi, k-ki s-so d-drugačni. U-upam, d-da r-razumete. N-na-sv-i-idenje!

Nauk: Z drugimi ravnaj tako, kot si želiš, da bi drugi ravnali s tabo.

Mija Špenger, 9. b

Tia Kotnik Jauk, 9. b

Včasih opazujem ljudi in ugotavljam, da so žalostni, jezni, obupani, razočarani. In potem se vprašam, zakaj so takšni.

Nekdo je žalosten, ker ga je prijatelj užalil, nekdo je jezen, ker so mu sošolci pojedli malico, nekdo je obupan, ker se nikoli ne sme igrati z drugimi otroki, nekdo je razočaran, ker ga mama ni pohvalila, ker je v šoli dobil lepo oceno. Če bi tisti, ki je prijatelja užalil, pomislil, kako bi bilo, če bi nekdo užalil njega, tega ne bi storil. Če bi tisti, ki je sošolcu pojedel malico, pomislil na to, da bi jo lahko nekdo pojedel njemu, se verjetno za to dejanje ne bi odločil. Če bi bili vsi otroci kdaj izločeni iz igre, bi vedeli, kako se počuti tisti, ki ga izločijo in tega ne bi nikoli storil. Če bi mama vedela, kako je sin razočaran, ker ni opazila njegovega truda in uspeha, tega nikoli ne bi storila.

Če bi se vsi držali načela 'z drugimi ravnaj tako, kot želiš, da bi drugi ravnali s tabo', bi bilo na svetu manj žalosti, jeze, obupa in razočaranja. **POTRUDIMO SE IN BODIMO DO VSEH STRPNI.**

Neža Ferk, 8. b

Pogosto razmišljam o strpnosti in v lanskem šolskem letu sem napisal: "Ljudje nismo dovolj strpni drug do drugega, tudi do drugačnosti ne. Prehitro izrazimo predsodke do nekoga. Biti moramo spoštljivi do učiteljev, pokazati strpnost in jim ne smemo skakati v besedo. To sam dostikrat kršim."

Želim si, da ne bi bil dan strpnosti le 16. novembra, ampak vsak dan v letu.

Nejc Pori, 9. b

**BODIMO STRPNI DRUG DO DRUGEGA (V ČASU KORONE ŠE POSEBEJ).
RAVNAJMO SE PO GESLU: Z DRUGIMI RAVNAJ, KOT ŽELIŠ, DA BI DRUGI
RAVNALI S TEBOJ.**

Zbrala, uredila in oblikovala:

Vanja Benko, mentorica ŠNO in Literarno-novinarskega krožka